

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

28 Dispositio externa ad obtinendam indulgentiam est adimplere omnia
quae in litteris indulgentiarum exprimuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

do: aut confessio in literis indulgentiarum exigitur, tanquam dispositio ad earum fructum percipiendum, qua etiam ratione exigitur contritio, aut verò exigitur, tanquam opus, vel pars operis, pro quo indulgentia conceditur. Primo modo exigitur confessio, cum sub illa forma iungitur verè pœnitentibus, & confessis, posteriore autem iungitur in Jubilæis, ubi cum aliis operibus præcipitur, ut intra eandem hebdomadam quis confiteatur.

Quando igitur confessio solùm exigitur, tanquam dispositio, probabilius est, si quis nullius peccati mortalis post præteritam confessionem sit sibi conscius, non esse necessariam, sicut in eod. eventu non exigitur necessariò nova contritio, neque est præsumendum, majorem voluisse Papam exigere dispositionem ad percipiendam indulgentiam, quàm necessaria sit ad Eucharistiam, quæ à quolibet mundo leali culpa sumi potest, Conc. Trid. c. 7. sess. 13. & Graff. decis. aur. cap. 38. nu. 1. par. 1, lib. 2.

At, quando exigitur confessio, tanquam opus, aut pars operis, pro quo indulgentia datur, videtur, quòd quis peccata venialia debeat confiteri, quoniam, si quis non facit opus, pro quo indulgentia conceditur, undecunq̄e proveniat, sive ex infirmitate, sive ex inopia, sive demum ex impotentia, non consequitur indulgentiam, arg. l. cui fundus, ff. de cond. instit. in terminis, gloss. in ead. extravag. 1. in ver. confitebuntur, in princ. & vers. oportet ergo, de pœnit. & remiss. & hæc, quoad interiorem dispositionem.

28 Quò autem ad exteriorem, præter sacramentalem confessionem, quando actus, tanquam opus, pro indulgentia obti-

nenda exigitur, diligenter etiam adimplenda sunt. Cætera omnia opera, quæ in indulgentiarum literis exprimuntur, ut in d. extravaganti 1. §. statuentes. Palud. d. 20. q. 4. col. penult. nec sufficit partem implere, ut quis partem indulgentiæ consequatur, ex communi Doctorum sententia, S. Anton. 1. par. tit. 10. c. 3, §. 4. & Navar. eod. com. de Indulg. & lobel. not. 19, num. 2, & 3. cujus ratio est, quia concessio conditionata nulli valet, nisi expleta conditione, quæ in forma specifica debet adimpleri, l. Mavius, l. qui heredi, ff. de condit. & demonstr. & Nat. conf. 624. nu. 14, volum. 3.

Si quis enim teneatur ex forma indulgentiæ tribus diebus jejunare, vel quatuor ecclesias visitare, aut tribus diebus elemosynam facere, bis jejunando, vel tres ecclesias visitando, aut una die elemosynam pro tribus largiendo, neque indulgentiam, neque partem illius consequetur, neque ab hoc ulla legitima causa excusatur, ex supra deductis, nisi in literis concessionis indulgentiarum aliter disponatur, Navar. in sæpè dicto vocab. 19. à principio usque ad n. 6. & Graff. d. cap. 15. num. 22.

Propterea indulgentia anni Jubilæi, & aliæ conditionatæ de aliquo opere faciendo pro illis consequendis mortuis acquiri non possunt, quia illi saltem ordinaria potestate id, quòd Papa Jubilæum concedens, & in aliis similibus indulgentiis fieri mandat, sine quo illud non quæritur, facere non possunt, ut eadem extravag. 1. §. statuentes, ut qui, & in extravag. unigenitus, §. statuentes de Apostolicæ, & Navar. eod. com. not. 22. n. 1, & nu. 7. Nulla autem indulgentia extenditur ad mor-

tuos, nisi à concedente expressè extendatur, S. Thom. in 4. dist. 45, q. 2, art. 3. & Navar. qui hanc dicit esse aliorum omnium opinionem, in eod. not. n. 2. & dicit ubi sup. n. 6. quòd Papa non potest auctoritate judiciaria ligare illos, qui sunt in purgatorio, ergo neque solvere, quia Dominus parius solvendi voluit esse, & ligandi, S. Ambros. relat. in cap. verbum, de pœnit. dist. 1.

29 Ideo, quoties Romanus Pontifex concedit indulgentiam pro mortuis, † toties addit per modum suffragii, quasi diceret, se non directè absolvendo, sed indirectè pro eis solvendo eos juvare, Innoc. in cap. quòd autem, n. 7. de pœnit. & remiss. Sylv. in summa. in ver. indulgentia, nu. 19. Felyn. in serm. de indulg. col. 9. vers. possunt tamen, & Nav. eod. not. n. 7. prout in visitantibus ecclesias S. Praxedis, & s. Laurentii extra muros Urbis Romæ, in quibus addita fuit clausula, per modum suffragii, testatur.

Suffragiorum autem tria sunt genera, sacrificium Missæ, oratio, & opera quælibet pœnalia, & satisfactoria, ut elemosyna, jejunia, peregrinationes, & similia, sed indulgentiæ non constituunt quartum genus suffragiorum, cum indulgentia nihil aliud sit, quàm applicatio satisfactionum, seu pœnaliu operum Christi, & Sanctorum defunctis. Bellarm. 6. controv. gener. to. 1. l. 2, c. 16, in princ.

Papa enim Gregorius XIII. qui innumeris altaribus per totum orbem terrarum privilegia liberandi unam animam à pœnis Purgatorii in Missæ celebratione concessit, ferè in omnibus eisdem privilegiis illa verba apposuit: per modum suffragii, & inter indulgentiam per modum suffragii concessam, & eam, quæ simpliciter

conceditur, non est differentia, ut una sit majoris effectus, & altera minoris, sed per modum suffragii nunquam est principaliter absolutio: aliàs verò, quæ simpliciter conceditur, sic, & mortuo tunc prodest, cum forma ejus id habet, & ab aliquo vivo illud fit, propter quod mortuo illa conceditur, Felyn. in eodem serm. de indulg. colum. 9. vers. sed tandem, & Nav. eod. com. not. 22, n. 28, & 29. Ideo, quotiescunque Papa concedit indulgentias pro mortuis, etiam quòd illas concedat, nullà factà mentione suffragii, videntur concessæ per modum suffragii; ut per eum modum, quo valere possunt, & non per modum, quo valere non possunt, id est, ut omninò valeant, arg. l. quoties, idem sermo, ff. de reg. jur. l. quoties, ff. de reb. dub. l. quoties, ff. de verbor. oblig. & Nav. eod. not. nu. 34. quia Papa non videtur posse concedere indulg. mortuis in purgatorio existentibus per modum auctoritatis judiciariæ potestatis, absolvendo eos directè, Calderin. in cap. nostro, col. 20, de pœnit. Ricar. communiter receptus in 4. d. 20, art. 3, q. 3. & Nav. eod. not. 22, n. 5.

Et, quoniam natura novas semper appropriat edere formas, ita & ego plura dubia, quæ ex antiquis indulgentiarum formis oriebantur, dilucidare decrevi. Fuerunt enim antiquæ indulgentiarum formæ reformatæ, & etiam aliquæ omnino sublata, & primò ab Innoc. III. in Conc. generali, ut in cap. cum eo, ext. de pœnit. & remiss. demum à Clemente V. in Conc. Viennen. Clemen. abusionibus eod. tit. & postea à Clemente VII. de anno 1539. in Bull. Rom. c. 34. Pio IV. de anno 1562. c. 75. & anno 1564. quo omnia indulta, & privilegia etiam Maris magni, qui-